BANKGEHEIMEN

Fotograaf Gerrit Oskam fotografeerde in de gemeente Utrechtse Heuvelrug diverse zitbankjes en maakte hier prachtige teksten bij.

Een selectie hiervan, uit Maarn/Maarsbergen, werd getoond op de Open Zolderdag van zaterdag 9 februari 2019.

Van 7 bijzondere bankjes werd een door Gerrit gemaakte foto getoond. De bijbehorende teksten werden voorgedragen door Betty van der Meulen, en Kees van Lambalgen gaf meer informatie over o.a. de locatie en herkomst.

Marc Pieters bezocht de bankjes om te kijken hoe deze er anno februari 2019 bij staan (of niet…..)

MAARN MAARSBERGEN NATUURLIJK

Bankrot

Ooit, lang geleden moet het een mooie plaats zijn geweest om juist hier een bank neer te zetten. Voor wie?
Een toevallige passant? Een passant die even wil rusten en genieten van deze plaats ?
Toen was er mogelijk nog wat zicht op de oude beek, de Heigraaf, die er stroomt.
Maar goed.
Ooit werd deze bank hier neergezet door een groothandelaar in levensmiddelen.
Dat staat nog op het plaatje dat op de leuning van de bank te vinden is.
Een groot bedrijf dat al lang niet meer bestaat, tenminste niet onder die naam op dat plaatje.
Wat is er nog wel?
De plaats, de beek en binnen gehoorbereik;
het tikken tegen een balletje op de golfbaan aan de andere kant van de beek.
Swing moet je hebben om zo'n balletje goed te raken.
De beek stroomt door de jaren heen.
De bank zal er ook nog wel even staan maar de jaren gaan wel tellen.
Vermolmd hout bedekt met mos en brandnetels.
Ja de 'swing' is al even uit deze bank.

De bank stond ergens aan het begin van de Ringelpoelweg, op de grens van de gemeente Maarn en Woudenberg

Bankrot

Bankrot

Marc heeft de exacte locatie helaas niet kunnen vinden. De plek hierboven zou het zomaar kunnen zijn, en ligt aan het begin van de Ringelpoelweg waar aan de zuidzijde het Landgoed Anderstein ligt. Er loopt een wandelpad richting de golfbaan.

De Akkers

Wat is er te zeggen over een robuuste bank onder een forse berk?
In de rug de bosrand van het landgoed Noordhout en zicht op inderdaad; akkers.
Iets glooiend en onderbroken door statige beukenlanen.
Al snel een plek om je even te koesteren in een prille lentezon.
In het najaar de herfst te ruiken, bijna te proeven zelfs.
Een warme zomerdag of een winterdag met sneeuw hebben hier hun eigen decor.
Twee koperen plaatjes, in de rugleuning, tonen dat de familie Dorrestijn
op deze plaats ouders gedenkt die er niet meer zijn.
Gezien de jaartallen op een plaatje uit 1994,
ouders die beiden geen hoge leeftijd bereikten.

Op een nieuw plaatje uit 2013, de naam van een dochter.
Een beetje rekenen leert dat ook die, met zevenenzestig jaar,
niet echt oud werd.

Met al die wetenschap kan je zeggen dat deze plaats er één is
om te beseffen dat elke dag telt.

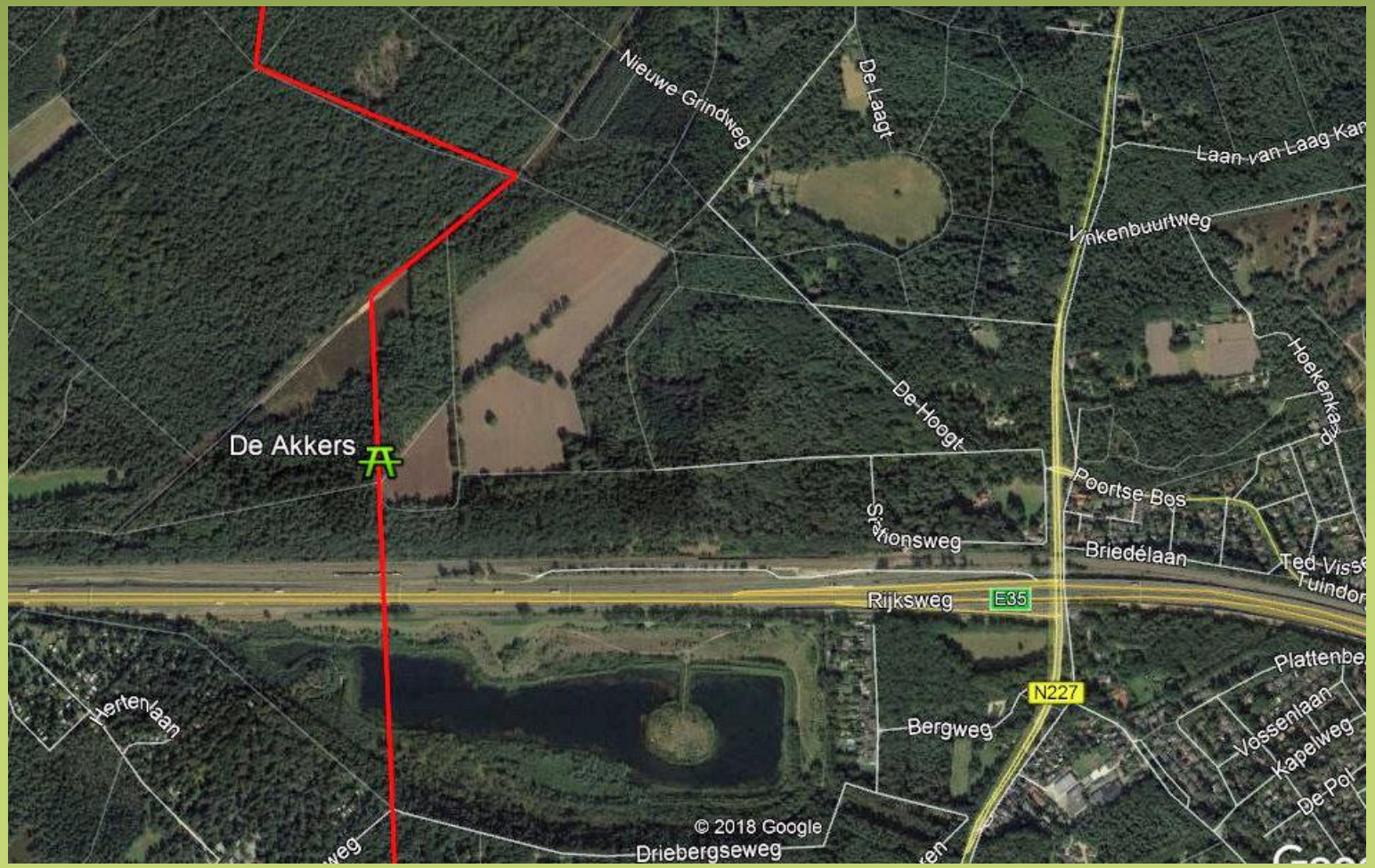

De bank staat op landgoed Noordhout
precies op de grens van Maarn en Doorn

De Akkers

Toegegeven: Het uitzicht van februari 2019 is ietwat minder romantisch dan doorgaans het geval zal zijn.
De grote boom achter het bankje is inmiddels ook vervangen door jonge aanplant.

De Akkers 2019

Heitje

Er groeit wat groenig mos op de zitting.
Ook de staanders van wat eens glad beton was, zijn aangetast door de tijd.
Een deel van de leuning ontbreekt maar het is er nog steeds goed zitten.
Het zwarte zand eronder is wat uitgesleten en dat geeft de mogelijkheid om te 'bungelen.'
Alleen als je benen tenminste niet al te lang zijn. Even bungelen tegenover het heitje.

Taal; Heide is met een d, maar heitje weer met een t.
Heitje; Bargoens voor kwartje maar cryptisch: een goedkoop stukje natuur.

Goedkoop dat is deze bank wel.
Functionele rustplaats op een plaats waar de heide weer terug komt.
Soms lopen er schapen achter het hekje van kastanjehout.
Jonge berken in witte schichten tegen een donkere achtergrond.
Wat vliegdennen en een grafheuvel met in zich sporen van de oorspronkelijke bewoners van de stuwwal die we Utrechtse Heuvelrug noemen.
Goedkoop stukje natuur?
Zitten met een fietspad in de rug en vooruit het zicht op al dat moois.
Wegdromen in gedachten terwijl je daar een krentenbol eet. Pure rijkdom.

De bank staat op de Buurtsteeg, langs het fietspad tussen Maarn en Maarsbergen ter hoogte van de open heidevlakte

Heitje

Heitje 2019

Hoekbank

Een soort troon. Onbereikbaar als je niet goed ter been bent.
Maar kun je de stappen maken op en langs de knoestige 'treden' naar deze bank, dan zit je er als een vorst.

Op een hoek in de Hoekenkamp. Zicht op een strak nieuw hek in een mogelijk wel 150 jaar oude vlechtheg.

Vlechtheg?
Heg; lijnvormige aanplanting van struiken of bomen met als doel het scheiden van ruimte.

Bijzonder in dit deel van Nederland.
Bijzonder omdat de haag hier is gevlochten van zomereik.

Rechts om de hoek een oud huis.
Links om de hoek een moderne nieuwe woning achter een strakke akker.
Een hoekje achter de Koeheuvels om te zitten, te rusten,
het verleden en heden in één blik te zien,
maar vooral om te genieten van de plek..

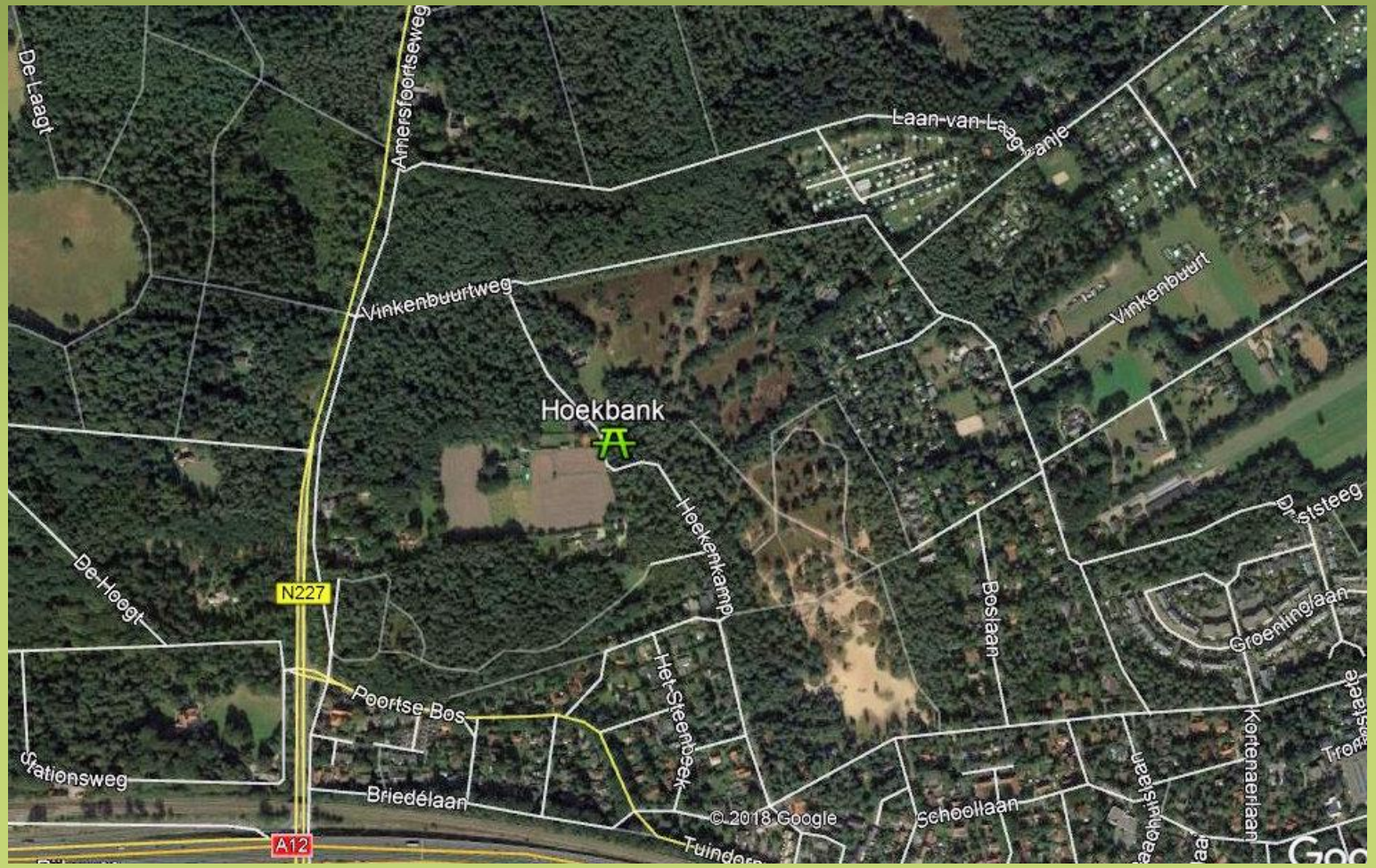

De bank staat op de Hoekenkamp in Maarn

Hoekbank

Hoekbank 2019

Stilte

‘De stilte der natuur heeft veel geluiden.’ schreef Henriette Roland Holst. Niet op deze bank.
Daar kan Jan in krassen dat hij er was. Of Nick dat hij zijn hart geeft aan Marjan.
Misschien heeft hij het haar ook wel gezegd toen ze er zaten.
De woorden van Henriette staan op een koperen plaatje dat erop is geschroefd door
de Stichting Natuur en Milieu en de 12 provinciale Milieufederaties.
De bank staat op de plaats die ooit werd uitgeroepen tot de stilste plek van Nederland.
Behoorlijk wat stappen omhoog vanaf de Maarnse Grindweg tegen de noordflank van de stuwwal, die de
Utrechtse Heuvelrug een naam gaf. Het bos is er ‘open gemaakt’.

Zicht op wilde graspollen, wat heide en een eenzame vliegden die er zijn mag.
Als je geluk hebt een ree. Een specht ratelt in een boom.
Hoog in de lucht roept een buizerd.
In de verte klinkt over de Rijksweg 12 een sirene richting Arnhem.

De stilte der natuur heeft veel geluiden.
Zeker als er haast bij is.

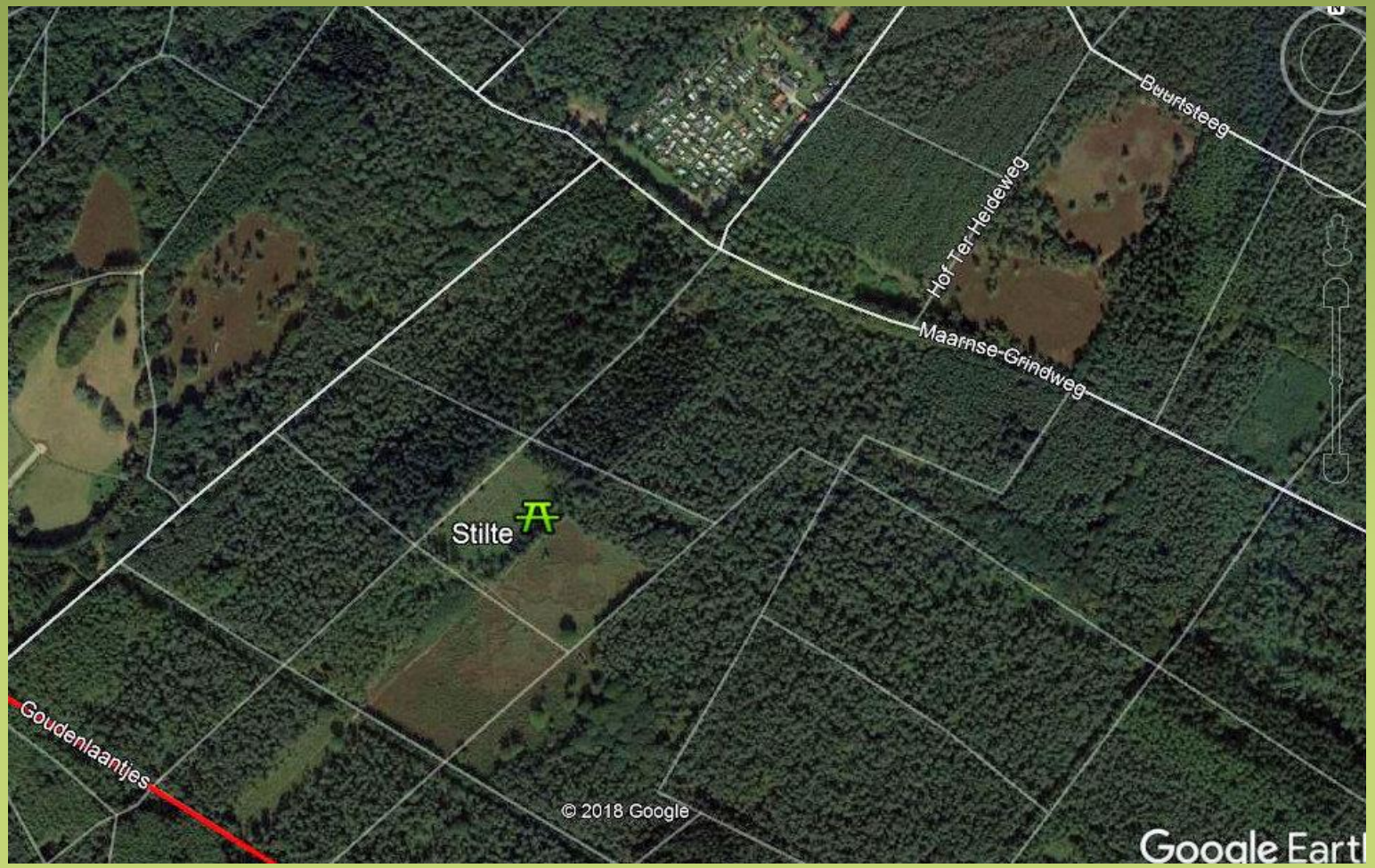
Buurtsteeg
Hof-Ter-Heideweg
Maarnse-Grindweg
Stilte
Goudenlaantjes
© 2018 Google
Google Earth

Stilte

NIEUWS | ACTIVITEITEN | CULTUURHISTORIE | OVER MMN | LINKS

U bevindt zich hier:
Home
Stilste plekje

3 december 2003

STILSTE PLEKJE

Uit de pers hebben wij kunnen vernemen dat in Maarn het stilste plekje van Nederland ligt. Dat is een misverstand. Het is het stilste plekje in de vier gebieden die in een stilteonderzoek zijn beoordeeld,

n.l. de Wieden en de Weerribben in Overijssel, de Zak van Zuid-Beveland in Zeeland en het Nationaal Park Utrechtse Heuvelrug.

Aan het onderzoek op de Heuvelrug heeft MMN intensief meegewerkt. Het was dan ook teleurstellend dat de vereniging bij de plaatsing van het bankje bij het stilste plekje niet was uitgenodigd door de 'Stichting Natuur en Milieu', terwijl de grootste veroorzaker van het lawaai, Rijkswaterstaat, prominent aanwezig was.

Category: *Nieuws*

Uw tuin een

MAARN MAARSBERGEN NATUURLIJK

Stilte 2019

Zand

Voor en door het 'spoor' werd er zand, heel veel zand, afgegraven. Zeg maar een soort pas die snelweg en spoor van Utrecht naar Arnhem door een lager deel van de Utrechtse Heuvelrug voert.
Er rangeerden treinen en het leger was hier met barakken en soldaten in het Geniepark Maarn.
Een afgesloten gedeelte met vervuilde grond zegt nog iets van een arbeidsintensief verleden.

Teruggegeven aan de natuur groeit er nu de moeraswespenorchis, kruipwilg en borstelbies.
Aardkundig monument met grote stenen op een eiland in de plas.
In de zomer kan het er warm zijn op het lichte zand. In de winter kan de wind koud door het 'gat' trekken.

Na jaren van natuurlijk herstel weer open voor wandelpubliek.
Trappen, banken en bruggen van onderhoudsvrij maar… duurzaam kunststof.
Wat eenden snateren tussen het riet.
Altijd de spanning tussen het gedruis van snelweg en spoor en het geruis van de bomen tegen de steile randen.

Drie stalen masten, die dikke hoogspanningskabels door het onnatuurlijke dal voeren, zijn hier altijd dominant aan de horizon.
Hoogspanning, niet voelbaar, niet hoorbaar maar altijd zichtbaar.

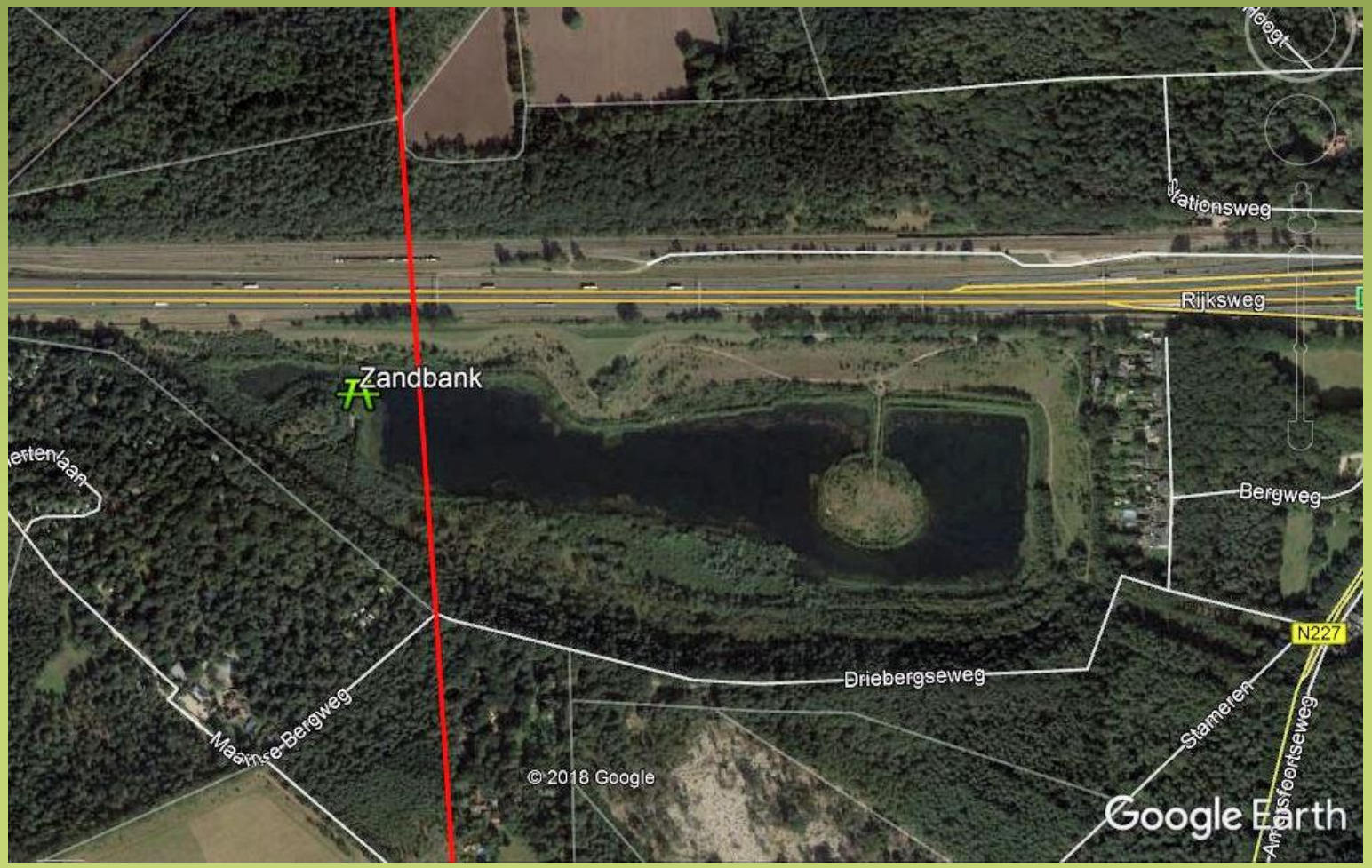

borstelbies

kruipwilg

Moeraswespenorchis

Zand

125 meter van de snelweg, 75 meter vanaf de gemeentegrens op grondgebied van Doorn, en pal onder de hoogspanningskabels staat deze bank met uitzicht op de plas

MAARN MAARSBERGEN NATUURLIJK

Zand 2019

Hout

Je mag er zomaar even zitten. Veel hout. Massief stoer degelijk hout.
Achter een hek aan de overkant van de weg spelen kinderen in een speeltuintje.
Speeltoestellen ook van hout, strak en recht.
Achter een ander hek een beeldentuin. Meer hout, ander hout.
Een uil, een beer, een gans en zelfs een hond kijken je aan. Kortom beesten van hout.
Verder nog vogelhuisjes, stoeltjes, een laars en een bijl,
allemaal met noeste arbeid met een motorzaag uit flinke stammen geboetseerd tot wat het is.
De beeldentuin van Henk, want die maakt deze ferme beelden, ligt er wat verlaten bij.
Maar dat is geen wonder. Het is maart er zit kou in de lucht.
Zelfs nog sneeuw op komst.

Tussen de houtsnippers zoeken sneeuwklokjes bijna wanhopig
naar het voorjaar.
Recht boven dit alles het staal van de hoogspanningsdraden tussen grote masten.
Zittend op de bank is echter geen spanning voelbaar. Of toch wel?
Van een torso van een vrouwfiguur dat net over de schutting gloort.
Met inderdaad voor de deur een flinke bos “hout”.

Hout

Aan de buurtsteeg etaleert de maker Henk van den Heuvel diverse houtsculpturen. Buiten het hek een af en toe wisselend pronkstuk

Hout 2019

De bank aan de Buurtsteeg ontbreekt inmiddels. Hij zou bij de nieuwe brandweerkazerne staan. Dit is echter een andere bank, maar overduidelijk van gelijke herkomst. Op de zijkanten geen dieren maar een brandweerhelm en -spuit.